

1372**USTAWA**

z dnia 6 września 2001 r.

o zmianie ustawy o Trybunale Stanu.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz. U. z 1993 r. Nr 38, poz. 172, z 1996 r. Nr 73, poz. 350 i z 1999 r. Nr 35, poz. 321) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1—3 otrzymują brzmienie:

„Art. 1. 1. Za naruszenie Konstytucji lub ustawy, w związku z zajmowanym stanowiskiem lub w zakresie swojego urzędowania, odpowiedzialność konstytucyjną przed Trybunałem Stanu ponoszą:

- 1) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) Prezes Rady Ministrów oraz członkowie Rady Ministrów,
- 3) Prezes Narodowego Banku Polskiego,
- 4) Prezes Najwyższej Izby Kontroli,
- 5) członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
- 6) osoby, którym Prezes Rady Ministrów powierzył kierowanie ministerstwem,
- 7) Naczelnny Dowódca Sił Zbrojnych.

2. W zakresie określonym w art. 107 Konstytucji odpowiedzialność przed Trybunałem Stanu ponoszą również postowie i senatorowie.

Art. 2. 1. Prezydent może być pociągnięty do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu za naruszenie Konstytucji, ustawy lub za popełnienie przestępstwa.

2. W okresie sprawowania urzędu Prezydenta nie biegnie przedawnienie odpowiedzialności karnej za te przestępstwa, za które osoba sprawująca ten urząd nie została postawiona w stan oskarżenia przed Trybunałem Stanu.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu, którzy tymczasowo wykonują obowiązki Prezydenta.

4. Członkowie Rady Ministrów ponoszą odpowiedzialność przed Trybunałem Stanu za naruszenie Konstytucji lub ustaw, a także za przestępstwa popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem.

5. Osoby, o których mowa w ust. 4, mogą być pociągnięte do odpowiedzialności karnej przed Trybunałem Stanu za prze-

stępstwa popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem, jeżeli w uchwale Sejmu o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej tych osób łączne pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej i karnej uznano za celowe. W takim przypadku Trybunał Stanu przejmuje do łącznego rozpoznania sprawę, która toczy się już przed sądem.

Art. 3. Odpowiedzialność konstytucyjna obejmuje czyny, którymi osoby wymienione w art. 1 ust. 1, w związku z zajmowanym stanowiskiem lub w zakresie swojego urzędowania, chociażby nieumyślnie, naruszyły Konstytucję lub ustawę.”;

2) w art. 5 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1”;

3) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Prawo do pociągnięcia posła do odpowiedzialności konstytucyjnej przysługuje wyłącznie Sejmowi.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Wstępny wniosek o postawienie Prezydenta w stan oskarżenia może być złożony Marszałkowi Sejmu przez co najmniej 140 członków Zgromadzenia Narodowego.

2. Wstępny wniosek o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2—7, może być złożony Marszałkowi Sejmu przez:

- 1) Prezydenta,
- 2) posłów, w liczbie co najmniej 115.

3. Wstępny wniosek o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 3—7, może być złożony Marszałkowi Sejmu również przez komisję śledczą powołaną na podstawie art. 111 Konstytucji.

4. Wstępny wniosek o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej posła może być złożony do Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej przez Marszałka Sejmu.

5. Wstępny wniosek o postawienie w stan oskarżenia lub o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej musi spełniać warunki wymagane przez przepisy

Kodeksu postępowania karnego w stosunku do aktu oskarżenia i zawierać podpisy wszystkich wnioskodawców, a także wskazywać osobę upoważnioną do występowania w imieniu wnioskodawców w dalszym postępowaniu przed organami Sejmu.

6. Jeżeli wstępny wniosek, o którym mowa w ust. 1—4, nie odpowiada warunkom określonym w ustawie, Marszałek Sejmu, w uzgodnieniu z Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej, wzywa reprezentanta wnioskodawców, o którym mowa w ust. 5, do uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres uzupełnienia.

7. W przypadku niezpełnienia wstępnego wniosku w terminie i w zakresie, o którym mowa w ust. 6, Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.”;

5) w art. 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „ która wszczyną postępowanie.”;

6) w art. 8 po wyrazie „przesyła” dodaje się wyraz „niezwłocznie”;

7) w art. 9:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 21” zastępuje się wyrazami „art. 18 ust. 5”,

b) w ust. 4 wyrazy „art. 1 ust. 2 pkt 2—7” zastępuje się wyrazami „art. 1 ust. 1 pkt 2—7 i ust. 2”,

c) dodaje się ust. 6—9 w brzmieniu:

„6. Wnioski mniejszości mogą zawierać jedynie wnioski o umorzenie postępowania, postawienie w stan oskarżenia lub o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej.

7. Wnioski mniejszości do sprawozdań, o których mowa w ust. 3 i 4, zawierające wnioski o postawienie w stan oskarżenia lub o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej powinny spełniać warunki wymagane przez przepisy Kodeksu postępowania karnego w stosunku do aktu oskarżenia.

8. Jeżeli wnioski, o których mowa w ust. 5 i 6, nie odpowiadają warunkom określonym w ustawie, odpowiednio przewodniczący Zgromadzeniu Narodowemu albo Marszałek Sejmu, w uzgodnieniu z Prezydium Sejmu, wzywa wnioskodawców do ich uzupełnienia w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres uzupełnienia wniosku.

9. W przypadku niezpełnienia wniosku w terminie i w zakresie, o których mowa w ust. 8, wniosek taki uznaje się za nieprzedstawiony przez Komisję Odpowiedzialności Konstytucyjnej.”;

8) w art. 10:

a) w ust. 1 skreśla się zdanie drugie,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Z dniem podjęcia uchwały o postawieniu Prezydenta w stan oskarżenia przed Trybunałem Stanu sprawowanie urzędu przez Prezydenta ulega zawieszeniu.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po podjęciu przez Zgromadzenie Narodowe uchwały o postawieniu Prezydenta w stan oskarżenia Marszałek Sejmu przesyła, z zastrzeżeniem art. 13 ust. 2b, przewodniczącemu Trybunału Stanu, uchwałę Zgromadzenia Narodowego wraz z uchwałą Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej albo wnioskiem mniejszości, które w dalszym postępowaniu przed Trybunałem Stanu stanowią akt oskarżenia.”;

9) w art. 11:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 zdanie drugie nie stosuje się do mandatu poselskiego.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po podjęciu uchwały o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej Sejm wybiera spośród posłów, w terminie 3 miesięcy, dwóch oskarżycieli, z których co najmniej jeden posiada kwalifikacje wymagane do zajmowania stanowiska sędziego. W razie utraty uprawnień przez oskarżycieli ich obowiązki do czasu wyboru nowych oskarżycieli wykonuje Marszałek Sejmu.”,

c) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Po wyborze oskarżycieli, o których mowa w ust. 2, Marszałek Sejmu przesyła, z zastrzeżeniem art. 13 ust. 3b, przewodniczącemu Trybunału Stanu, uchwałę o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej wraz z uchwałą Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej albo wnioskiem mniejszości, które w dalszym postępowaniu przed Trybunałem Stanu stanowią akt oskarżenia.”;

10) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postawienie Prezydenta w stan oskarżenia może nastąpić uchwałą Zgromadzenia Narodowego, podjętą większością co najmniej 2/3 głosów ustawowej liczby członków Zgromadzenia Narodowego.”,

b) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Uchwałę o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 3—7 oraz ust. 2, Sejm podejmuje bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

1b. Uchwałą o pociągnięciu do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2, Sejm podejmuje większością 3/5 ustawowej liczby posłów.”,

c) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Niezależnie od treści wniosku, o którym mowa w art. 9 ust. 3, Zgromadzenie Narodowe głosuje nad postawieniem Prezydenta w stan oskarżenia.

2b. Jeżeli Zgromadzenie Narodowe podjęło uchwałą o postawieniu Prezydenta w stan oskarżenia, a Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej wniosła o umorzenie postępowania wobec niego, nie przedstawiając w swoim sprawozdaniu wniosku mniejszości o postawienie w stan oskarżenia, to aktem oskarżenia jest uchwała o postawieniu w stan oskarżenia wraz z wnioskiem wstępnym o postawienie w stan oskarżenia. Akt oskarżenia przewodniczący Zgromadzeniu Narodowemu przesyła przewodniczącemu Trybunału Stanu.”,

d) w ust. 3 wyrazy „art. 1 ust. 2 pkt 2—7, w trybie określonym w ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 1 ust. 1 pkt 2—7 i ust. 2, w trybie określonym w ust. 1a i 1b”,

e) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Niezależnie od treści wniosku, o którym mowa w art. 9 ust. 4, Sejm głosuje nad pociągnięciem do odpowiedzialności konstytucyjnej osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2—7 i ust. 2.

3b. Jeżeli Sejm podjął uchwałą o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2—7 i ust. 2, a Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej wniosła o umorzenie postępowania wobec nich, nie przedstawiając w swoim sprawozdaniu wniosku mniejszości o pociągnięcie do odpowiedzialności, to aktem oskarżenia jest uchwała o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej wraz z wnioskiem wstępnym o pociągnięcie do odpowiedzialności. Akt oskarżenia Marszałek Sejmu przesyła przewodniczącemu Trybunału Stanu.”;

11) dodaje się art. 13a i 13b w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Jeżeli po nadaniu biegu przez Marszałka Sejmu wnioskowi wstępnemu, a przed podjęciem przez Sejm uchwały o postawieniu w stan oskarżenia lub o pociągnięciu do odpowiedzialności konstytucyjnej albo przed stwierdzeniem umorzenia postępowania w sprawie upływie kadencja Sejmu, postępowanie w danej sprawie toczy się nadal w Sejmie następczej kadencji.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Marszałek Sejmu kieruje sprawę do

Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej.

3. Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej nie jest związana uchwałami podjętymi przez komisję sejmową, która uprzednio rozpatrywała daną sprawę; w poczet materiału dowodowego zalicza się dowody zebrane w dotychczasowym postępowaniu.

4. Sejm nowej kadencji wybiera posłów oskarżycieli.

Art. 13b. W przypadku zakończenia kadencji Sejmu postępowanie w sprawie odpowiedzialności posła, który nie uzyskał ponownie mandatu, określonej w art. 107 ust. 2 Konstytucji, ulega umorzeniu, które stwierdza Marszałek Sejmu nowej kadencji.”;

12) art. 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„Art. 15. 1. W skład Trybunału Stanu mogą być wybrani obywatele polscy korzystający z pełni praw publicznych, niekarani sądownie, niezatrudnieni w organach administracji rządowej.

2. Osoby wybrane w skład Trybunału Stanu składają przed Marszałkiem Sejmu przyrzeczenie sędziowskie.

Art. 16. Sędziowie Trybunału Stanu sprawują swoje funkcje nieodpłatnie, z tym że zachowują prawo do diet i zwrotu poniesionych kosztów podróży.”;

13) w art. 17 w ust. 2 wyrazy „więcej niż trzech członków Trybunału Stanu lub ich zastępców” zastępuje się wyrazami „członka Trybunału Stanu”;

14) art. 18—20 otrzymują brzmienie:

„Art. 18. 1. Trybunał Stanu jest sądem pierwszej instancji oraz sądem drugiej instancji.

2. W postępowaniu przed Trybunałem Stanu oraz Komisją Odpowiedzialności Konstytucyjnej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

3. W postępowaniu przed Trybunałem Stanu powództwo cywilne jest niedopuszczalne.

4. W warunkach określonych w art. 2 Trybunał Stanu może zlecić Prokuratorowi Generalnemu przeprowadzenie w określonym zakresie postępowania co do czynu wypełniającego znamiona przestępstwa.

5. W postępowaniu przed Trybunałem Stanu oskarżeni, świadkowie i biegli zwolnieni są od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej i państwowej.

- Art. 19. 1. W pierwszej instancji Trybunał Stanu orzeka w składzie: przewodniczący i 4 członków.
2. W drugiej instancji Trybunał Stanu orzeka w składzie: przewodniczący i 6 członków, z wyłączeniem sędziów, którzy uczestniczyli w rozpatrzeniu sprawy w pierwszej instancji.
3. W sprawach pytań prawnych orzeka cały skład Trybunału Stanu, z wyłączeniem sędziów, którzy w danej sprawie uczestniczyli w orzekaniu w pierwszej instancji.
4. Poza rozprawą Trybunał Stanu orzeka w składzie: przewodniczący i 2 członków.
- Art. 20. 1. Trybunał Stanu rozpatruje sprawę w granicach określonych w akcie oskarżenia.
2. Oskarżyciel nie może zarzucić oskarżonemu innych czynów niż objęte aktem oskarżenia.
3. Trybunał Stanu nie może przekazać sprawy Zgromadzeniu Narodowemu, Sejmowi albo Senatowi w celu uzupełnienia lub rozszerzenia przeprowadzonego postępowania.”;
- 15) dodaje się art. 20a—20e w brzmieniu:
- „Art. 20a. W postępowaniu przed Trybunałem Stanu udział obrońcy jest konieczny.
- Art. 20b. Wykluczenie jawności rozprawy przed Trybunałem Stanu może uzasadnić wyłącznie wzgląd na bezpieczeństwo państwa lub tajemnicę państwową.
- Art. 20c. 1. Termin do wniesienia apelacji wynosi 30 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu odpisu wyroku z uzasadnieniem.
2. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 14 dni.
3. Od wyroku Trybunału Stanu wydanego w drugiej instancji kasacja nie przysługuje.
- Art. 20d. Umorzenie albo warunkowe umorzenie postępowania przed Trybunałem Stanu może nastąpić jedynie na rozprawie.
- Art. 20e. Obsługę kancelaryjną Trybunału Stanu zapewnia Sąd Najwyższy.”;
- 16) skreśla się art. 21 i art. 22;
- 17) skreśla się art. 24;
- 18) w art. 25:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Za czyny określone w art. 3, o ile nie wypełniają znamion przestępstwa, Trybunał Stanu wymierza łącznie lub osobno następujące kary:
- 1) utratę czynnego i biernego prawa wyborczego na urząd Prezydenta, do Sejmu, do Senatu oraz do organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego,
- 2) zakaz zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwowych i w organizacjach społecznych,
- 3) utratę wszystkich lub niektórych orderów, odznaczeń i tytułów honorowych oraz utratę zdolności do ich uzyskania.”,
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Za naruszenie zakazów, o których mowa w art. 107 ust. 1 Konstytucji, Trybunał Stanu orzeka pozbawienie mandatu poselskiego.”,
- c) w ust. 2 skreśla się wyrazy „ , z tym że kara, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może być orzekana na stałe”,
- d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. W razie uznania przez Trybunał Stanu chociażby nieumyślnego popełnienia czynów określonych w art. 2 ust. 1 i art. 3 Trybunał orzeka odpowiednio w odniesieniu do Prezydenta — złożenie z urzędu, a w odniesieniu do pozostałych osób, z zastrzeżeniem ust. 1a — utratę zajmowanego stanowiska, z którego pełnieniem związana jest odpowiedzialność konstytucyjna.
4. Trybunał Stanu z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu lub szczególne okoliczności sprawy może poprzestać na uznaniu winy oskarżonego.”;
- 19) dodaje się art. 26a i 26b w brzmieniu:
- „Art. 26a. Jeżeli po rozpoczęciu rozprawy, a przed wydaniem wyroku, zostanie wybrany nowy skład Trybunału Stanu, rozprawę w danej instancji prowadzi od początku Trybunał Stanu w nowym składzie.
- Art. 26b. W zakresie odpowiedzialności konstytucyjnej senatorów stosuje się odpowiednio przepisy ustawy odnoszące się do odpowiedzialności konstytucyjnej posłów. W tym zakresie kompetencje Sejmu i jego organów przysługują odpowiednio Senatowi i jego organom.”;
- 20) w art. 28 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Jeżeli czyn uprzednio popełniony polegał na chociażby nieumyślnym naruszeniu Konstytucji lub ustawy, Trybunał Stanu ogranicza się do stwierdzenia dokonanych naruszeń prawa.”
- Art. 2.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
- Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*